

ΟΙ τρομακτικοί κακοποιοί του Βερολίνου έχουν ένα πλήθος μεθόδων για να εξασταθούν τους αστυνομικούς. Μιά απ' αυτές είναι ότι ποτέ δεν μεταχειρίζονται κλεπματοδόχους. Τα διάφορα κλοπιμαία όχι μόνο δεν σπένδουν να τα πουλήσουν, αλλά τα μεταφέρουν μακριά από την Γερμανική πρωτεύουσα και τα κρύβουν πολύ καιρό σε ειδικές κρύπτες. Γι' αυτό το λόγο ή αστυνομία αναγκάστηκε να οργανώσει μια ιδιαίτερη υπηρεσία με αυτοκίνητα, που έχουν ισχυρούς προβολείς και πολυβόλα. Κάθε νύχτα αυτό το Σώμα Διάξευς των κακαποίων περιπολεί στους έξοχους δρόμους του Βερολίνου και στα προάστια του και συλλαμβάνει τους διαφόρους υπόπτους και τα μυστηριώδη αυτοκίνητα, που προσπαθούν να ξεφύγουν από την επίτηρησι των αστυνομικών.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟ ΥΠΟΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΩΝ ΛΩΠΟΔΥΤΩΝ

Μια νυχτερινή περιπολία στο Πέτονταμ. Η θύρανη φόν Στόλτς και το έξυπνο «κλέπτο» της. Ένα κινητό άδραμαντοπλείο. Πώς κρύβουν τα κλεπμαία οι κακοποιοί του Βερολίνου. Η στάμνα με το περιδέραιο. Ένας άμύθητος θησαυρός σ' ένα έρειπωμένο σπίτι του Πέτονταμ. Άστυνομικές ιστορίες και κωμωδοματά, κλπ.

σοφο παραβολισμού. —Μας ξέφυγαν, φώναζε μ'απογοήτευσι του Φέλιξ.

—Όχι. Έπεσαν απόλυστα μόνο στην παγίδα. Κρύβουν κάποιον να σ'εί παρόν η σφαίρα. Θα δής ότι θα διασκεδάσης περίφημα...

Συμφορέσθηκα με την υπόδειξί του. Μιά στιγμή ακούστηκε πάλη ή σειρήνα του αστυνομικού αυτοκινήτου κι' οι προβολείς του έρχονταν να σκοτάδι. Οι κακοποιοί όμως φάνετα ότι ήταν άπολασμένοι να πουλήσουν άκριβιά το πεισι τους. Το αυτοκίνητό τους έστριψε γρήγορα κι' έτοιμάστηκαν να ξεαναγυρίσουν, ενώ προβολέοσαν άδιάστα. Οι ά-

«Κείνο το βράδι, που ό φίλος μου αστυνομικός Φέλιξ Χόλμπεργκ είχε την καλύτερη να με πάρα μαζύ του σ' αυτή τη νυχτερινή περιπολία τους, ή «εσοδεία» ήταν πλοσία. Ήταν μία σκοτεινή νύχτα, που δεν μπορούσε κανείς να διακρίνη σ' απόστασι δύο μέτρων. Ο έξοχικός δρόμος του Πέτονταμ φανόταν έρημος. Οι αστυνομικοί είχαν ζαριχθί σ'ε μία στρόφιη. Το αυτοκίνητο δεν είχε κανένα φώς. «Όλοι όμως ήταν στη θέσι τους. Τρεις αστυφύλακες στά πολυβόλα, δυο στους τεράστιους προβολείς κι' α' άλλου πρόσεχαν τον σκοτεινό δρόμο. Το κρύο ήταν διαπεραστικό και μ'ας είχε κοιβάσει.

—Να πάω ή όδηγ, κορυμωοίσε ο Φέλιξ. «Αν άπόψε δεν έχει εσοδεία, θα ξεκλάσεισιν δυοπέρα. Το κακό είναι ότι δεν μπορεί κανείς ν'ά νάρη σ'ούτ' ένα ταγιάρο. Πρέπει ο δρόμος να φαίνεται έρημος. Οι λοποδύτες μας είνε παλιόνηροι σ'άν άποδοτές...»

Πέρασε μία ώρα μακροχρήσι άναμονής. Οι αστυνομικοί είχαν άρξισι να παίζον μ'αυξ για νά βρεσασθόνε, όταν ξαφνικά ό θύρανος της μηχανής ενός αυτοκινήτου έστριψε ως τ' αυτά μας.

—Προσοχή! «Όλοι στις θέσεις σας! διάταξε ό Χόλμπεργκ.

Πέντε από τους αστυνομικούς ξεκλείσαν τότε το δρόμο, ενώ ο Φέλιξ στάθηκε δυο βήματα πιο μπροστά κι' έκανε σήμα σ' αυτοκίνητο νά σταματήσει. Ήταν μία πολιτελής «φιάτα». Την όδηγοοσε μία έξαιρετικής όμορφής κνίρια, τ'ό άντα περίτον χρόνον. Δίπλα της ένας άσφραμίλης χύριος, τ'αυγώνος στη γούνα του παλτού του, κομίσταν μακροτά.

—Πού πηγαίνετε ; ρώτησε ό αστυνομικός.

—Είμαι ή βαρόνη φόν Στόλτς. άπάντησε άκείνη. Πηγαίνω στη βίβλα μου.

—Και ό κνίριος ;

—Ο σίξινγός μου. Παρακαλώ μη τον άνησιζετε. Ουσίτε ή ταυτότητός μου.

Ο Χόλμπεργκ εξέτασε προσεχτικά τα χαρτιά. «Επειτα ζήτησε την άδεια νά έρευνήσιν το αυτοκίνητο. Κατόπιν την παρακάλεσε νά τον συχωρήσιν γι' αυτή την καθιστότητα και της έπέτρεψε νά συνεχίσι το δρόμο της. Ο βαρόνος ένοικίασε έξοχολοιθοσε νά κομίστα.

—Δεν σου φάνηκε παράξενο, Φέλιξ, τ'ό είπα, ότι ό φόν Στόλτς κοιμόταν τόσο βαθεία ;

—Αυτή ή παρατήρησις σου είνε σωστή, μου άπάντησε. Μά την άλήθεια, μου φαίνεται ότι φανήκανε πάρα πολύ ευγενείς, είνε κατόν σκεπτικός. «Ας τό έξοκωδοοοοιμε.

Κι' έπειτα διάταξε τον σιφρέ νά προφτάσι τ' αυτοκίνητο.

—Θά φύγης μαζύ κι' έναν αστυνομικό, τ'ό είπε. Έμεις θα περιμένουμε δυο πέρα.

Το αυτοκίνητο της άστυνομίας άρχισε νά τρέψη με ήλιγγιώδη ταχύτητα, ενώ ή διαπεραστική σειρήνα τον έσοξε τ' αυτά μας. Οι προβολείς του σ'ε λίγο δεν άρχισαν νά φωτίσουν τη λωποξίνα της βαρόνης. «Έπειτα όμως από λίγα λεπτά χάθηκαν και τα δυο αυτοκίνητα στο σκότισμο του δρόμου. Πέρασε λίγη ώρα.

—Γιατί μείνατε σεις δυο πέρα ; ρώτησε περιέργως το φίλο μου.

—Έχε έπαυσι, μου άπάντησε, και θά τό καταλάβης.

Και πράγματι, ύστερ' από μισή ώρα έν' αυτοκίνητο ακούστηκε νά έρχετα προς τό μέρος μας με σθραμμένα φώτα.

—Μην κινηθή κανείς από τη θέσι τον ! διάταξε τ'οις αστυφύλακες ό Φέλιξ, που είχαν σηματοοίσι μία γραμμή κι' έκλειναν το δρόμο, με τα πιστόλια στο χέρι.

Το μυστηριώδες αυτοκίνητο άναψε μία στιγμή τ'οις προβολείς του. Φάνηκε όμως ότι ό όδηγός τον διάταξε λίγο. Μά ξαφνικά άνέπνευσε ήλιγγιώδη ταχύτητα και πέρασε άνάμεσα στους αστυνομικούς. «Έκείνοι, μόλις πρόφτασαν ν' άποταραχθόνε. Την ίδια στιγμή ακούστηκαν ένα

στεγνάλακες τ'ώρα είχαν πέσει πρηγνόν δεξιά κι' άριστερά στο δρόμο. Μά ό έγκληματια δεν πρόφτασαν νά φάσουν ως αυτούς. Μέρ' στη νύχτα ακούστηκε ό ρυθμικός κρότος του αστυνομικού πολυβόλου. Κι' έπειτα από λίγο το αυτοκίνητο τους είχε γίνει άγρηστο. Αναγκάσθησαν λοιπόν νά παραδοθόνε. Ήσαν τέσσερες άπ' τ'οις π'ό έκπίνδοντες κακοποιοί του Βερολίνου. Κάτω από τα καθίσματα τ' αυτοκινήτου βρέθησαν...άλλόκληρο άειανταποπλείο ! Οι λοποδύτες φαίνεται ότι έκείνο το βράδι είχαν κάνει αυτή τη μεγάλη διάφορη και μετέφραν τα κλοπιμαία μακριά από τη γερμανική πρωτεύουσα. «Όσο για την βαρόνη φόν Στόλτς και τον άνδρα της, άπεδείχθη ότι ήταν συνένοχοι τους. Έκείνοι είχαν σκηθετησεί από τό «κόπλο» κι' είχαν περάσει πρώτοι, για νά κινήσουν με τη στάσι τους τις ύποψιες των άστυνομικών και νά τ'οις άκολοθίσουν. «Έτσι ό δρόμος θά έμνε ελευθέρως κι' ό άλλος κακοποιοί θά περνούσαν άνευόλητοι. Ο Χόλμπεργκ όμως μάντεψε τ'ο σπείδ τ'ους κι' έτσι κατόρθωσε νά τ'οις κινή νά πέσουν στα χέρια του.

—Αυτή είνε μία καλή δουλειά, μου είπε ό Φέλιξ, όταν τ'οις παρέδ'οσαν στους άστυνομικούς, που δεν άρχισαν νά έρθουν, ειδικατημένοι από τον άσπρηματο του αυτοκινήτου. Τώρα μπορούμε νά ξεκουρασθόμε λίγο. Εύτυχώς ότι κανείς από τ'οις αστυφύλακες μου δεν χτυπήθηκε. Ξέρεις, είν' δυο τ'οις παλιόνηροι. Κάθε βράδι παίζον με τό βάντο.

—Δηγήσων μου, Φέλιξ, καμιά περιπέτεια σου, τον παρεκάλεσε.

—Μά είνε τ'οις σολές ! Καλύτερα νά σου πώ μερικες με λίγες λέξεις. Πρέπει να ξέρεις ότι μέσα σ' ένα χρόνο έχουν πέσει στα χέρια μου πάνω από διακόσι ο λοποδύτες. Είνε δυο τ'οις από τ'οις αίστασκαρτέζ του σκαιναγίσι. Πολλοί από αυτούς ήταν ντιμείων κομίστατα και είχαν δυο τ'οις αυτοκίνητο. Συνήθος όμως α' λοποδύτες κρύβονταν τα κλοπιμαία μέσα σ'ε φορητά αυτοκίνητα. Αναγκάσθηκα λοιπόν νά φάχνουμε με προσοχή τό φορτίο τους και πολλές φορές άνακαλύπτουμε τα κλοπιμαία. Σ' ένα από αυτά, εδω και λίγο καιρό, άνάμεσα στα έπιπλα τ'οις μετέφερε, έπήρα κι' ένα μπαρούδι κάπως βαρύ, άναλόγως τ'οις μεγέθους του. Σάσασε την κλειδαριά του και τ' άνοξάμε.

Φαντασθήτε την έκκληξί μας όταν είδαμε ότι ήταν γεμάτο από χρυσά και χάρτινα μάρκα. Λέγα διόκληρο έκταμομύρια βροικόντοσαν εκεί μέσα ! Οι κακοποιοί είχαν διαρρήξει τα χρηματοκαθώτια μ'ας Τραπεζών και κατόπιν είχαν μεταχειρισθί αυτό το «κόπλο» για νά τα μεταφέρουν μακριά από το Βερολίνο. Σήμερα αυτοί ό λοποδύτες βρίσκονται στις φυλάκες.

—Μά άλλη φορά πάλι, έντο καταδοίκαμε ένα ύποπτο αυτοκίνητο, είδαμε ξαφνικά νά πηδή άπ' αυτό ένας άνθρωπος. Από αστυνομικοί τον κινήρησαν και κατόρθωσαν νά τον συλλάβουν. Ή τ'οις που τον ήταν γεμάτος από νοκοπιτά. Ήσαν δυο καλά κομίστα.

«Ο κακοποιοί όμως κρύβονταν τα κλοπιμαία στα π'ό άπίθανα πράγματα. Μία φορά μέσα σ'ε μία στάμνα γεμάτη νερό, που ήταν τοποθετημένη μπροστά στο κάθισμα του όδηγού του αυτοκινήτου, βρήκαμε ένα περιδέραιο αξίας πενήντα χιλιάδων έμρων. Και άσφαλώς δεν θά τ' άνακαλύπταμε, άν έντελώς τυχαίως ένας αστυφύλακας, χωρίς νά τό θέλη, δεν έσοξε αυτή τη στάμνα. Καταλαβαίνεις τ'ώρα την έκκληξί μας, όταν είδαμε τό περιδέραιο...

—Κι' αυτά τα κλοπιμαία ποιά τα μεταφέρεις ; ρώτησε τον Χόλμπεργκ.

—Συνήθος τα κρύβον στο π'όνο χυοοί, σ'αί σ'απια χωριστά που είνε συνένοχοι τους. Πρώ με έξοκωδοός, στον κηπο ενός έρειπωμένου σπιτιού, στο Πότονταμ, άνακαλύφασε ένα μεγάλο τενεκί γεμάτο χρυσασκά. Ο άγνωστος λοποδύτης τ' είχε κρύψει εκεί μέσα για νά τα μεταφέρη σ' ασφαλότερο μέρος, όταν θά έρχινόταν ή κλοπι. Μά δεν πρόφτασε, γι'αυτό τό πήραμε έμεις και τα μεταφέρασε στην άστυνομία. Άλλοτε πάλι ό κακοποιοί όταν υπαίτηθησαν ότι παρακολοφθόντα προτιμούν νά θυσιάσουν τα κλοπιμαία, παρ'α συλλαβθόν. Έτσι τα ρίχνον δεξιά κι' άριστερά, στα χατάνια του δρόμου. «Όταν τ'οις πλη-

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΕΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κουτσομπολιό)

ΤΟ «*Ημερησίον*», το μεγαλύτερο και το πιο αξιοσημείωτο Ξενοδοχείο του Χόλλυγουντ, δόθηκε την προτεραιότητα εβδομάδα μία περίφημη γιορτή, που άσφαλως θα μείνει αλησιμένη στην πόλη του κινηματογράφου. Επρόκειτο ν' αναδειχθεί η «βασιλεύσα των κόκκινων». Καταλαβαίνετε λοιπόν το ενδιαφέρον που προκάλεσε αυτός ο διαγωνισμός. Βέβαια, δεν ήταν πρώτη φορά, αλλά έπαιρνε τώρα ξεχωριστή σημασία και λαμπρότητα, γιατί ο-ποδήποτε ήταν ένας α διάσημος «αστέρας» της θόνης. Πούος, αλήθεια, δεν θα δοκιμαζε ευχαρίστως ένα «κόκκινο» Γκρέτα Γκάρμπο; ή αυτό η φιλοπόιστος; γήμοσ πάλι από τους «κεκνηρωκούς» Γιά-γκρης, οι οποίοι βρθηκαν μία σπάνια ευκαιρία για να δασκιάσουν. Σ' αυτό τόν διαγωνισμό έλαβαν μέρος η Ξξής διάσημες «φεντέττες»: Η Γκρέτα Γκάρμπο, η Μάρλεν Ντήτριχ, η Τζέιν Κράσφιλντ, η Τζίν Χάρλσον, η Μαίη Γουέστ, η Μάρτ Ήβανς, η Δουλε Βελζ και η Κόννε Μπένετ. Η έκτροτη, αφού δοκίμασε όλα τα παράξενα «κόκκινα» που είχαν κάνει μόνος τους η μακαρίες γόρσοσ, βράβευσε τέλος τόν «κόκκινο» Γκρέτα Γκάρμπο, γά τήν πρωτοτυπία του. Αυτό τόν «κόκκινο» είχε γίνει από τά πιο δυνατά και τά πιο έλλεκτα παρά και σφιδριζόταν μ' ένα κομμάτι πάγο. «Ο «αστέρας» τών «αστέρων» λέγεται ότι ήθελε να δείξει μ' αυτό τήν «βιοσυγκρασία του» ότι ο πάγοσ συμβόλιζε τήν ψυχολογική τής καρδιάς τής, που έσκαλοσθε να παραμένη άσυγκίνητη στις φλογερές Ξξολογήσεις τών φίλων τής.

Στά «στρωτόσ» τής «Μέτροσ» «εργάζετασ» αυτές τισ μέρες ένα μισθωτόσ φίλο αστυνομικόσ «ασπύροσ», οι «Βουκόλακες τής Πάργασ», και τόν όποιο πρωταγωνιστεί ο Διονύσ Μπαρμυροσ. «Ο σκροθέτης του, ο Τόντ Μαρζουάνος, μιλάει μ' ένθουσασμο γ' αυτή τήν νέα δραση τού Μπαρμυροσ κ' Ξσποτηρίζει ότι από τόν καρπό τού «εργάζεσ» με τόν Δόν Τζάνεϊ, έχει νά δη ένα τόσο όμορφο αστυνομικό φίλο.

Η γοητευτική «φεντέττασ» Μαίην Κρίστιανσ άγχιζε τόν «εργάσιοσ» τού πρώτου «Αμερικανικόσ έργου τής». Η Βεννέζα ήθεταός άνοιξη, ώστόσο, δεν Ξχει συνέλθει από τήν μετασημαγορική ζωή τού Χόλλυγουντ.

—Ξέ κάθε βήμα μου, δήλοσ σταις δημοσιογράφοσ, σεναντώ ένα σοφό παράδοξα πράγματα. Έδω και λίγες μέρες, παραλείματ'όσ χόρον, είδα στόν πό κεντρικό δρόμο τής φιλοπόλοσ; μ' ά γυναίκα με πρόσωπο μαλλιά Κατάλαβα ότι επρόκειτο γιά κομμά νέα «κεκνηρωκή» μάσα, που έλάσσε η παράδοξη αυτή γυναίκα. Έκείνο όμοσ που μου έκανε κατάτληξη, εινε ότι κανεις δεν γνόριζε νά τήν κινάτση. Τόσο άδ άφοροσ λοιπόν εινε οι «Αμερικανόι»;

Οι «ρεπόρτερσ» γέλασαν φωνικά με τήν άφέλεα τής όμορφης «φεντέττασ» κ' άναγκάσθησαν νά τής Ξξηγήσουν ότι δεν πρέπει νά παραξενεύετασ γιά τέτοια μικροπράγματα. Τό Χόλλυγουντ τής «εμφυλίτισσ» πάρα πολλές εκπλήξισ.

Κ' αλήθεια, τήν Μαίην Κρίστιανσ τήν επροσάτθησαν πρώτοι οι γιάγορες, γιά νά τής Ξξηγήσουν νά τήν «ασπαστείσουν», αντί τής μακαρίσ άμοιθής τών χιλίων δολαρίων. Έπειτα άναγκάσθησ νά δεχθί ένα πλήθος έπιτορον τού Χόλλυγουντ, οι όποιοι τήν παρακάλεσαν νά τούς «επιτρέψη» νά ψελλάμωρον τά είδη τουσ με τ' όνομά τής. Τέλοσ... «ότο-χρωσθήσ» από τήν «εργασία» νά δεχθί ένα πολιτελέσ αιτοσίητρο, δάφο από τόν «Αρθου Χέλλν, τόν γνωστό βιομήχανο τού Νέου Κόσμου, που έχει μεγάλη άδυναμία πρós όλουσ τούσ «αστέροσ».

σάξωσ και τούσ Ξξουνοσ, δεν βρούκομσ τίποτε φωνικά. Έτσι κατορθώνον νά Ξξουνον από τά χόρια μασ. Πολλές φορές μάλιστα οι τοίμορροσ άτ' αούτοσ Ξξαναγορζούν όταν Ξξημωόσσι και τά Ξξαναπαίνον από εκεί που τά Ξχονο κινάμεν. Μ' αυτές η περιπτώσεις εινε σπάνιες. Τό γεγονός εινε ότι μ' αυτό τόν Σόμια Δούλοσ; τών κοκοσίων άνακαλύπτοντα πολύ γρήγορα οι «εργάσιοι» κ' οι λωποδύτεσ τού Βερολίνο. Εινε τόν πιο όργανωμένο αστυνομικό σόμια τής Γερμανικήσ προτενοήσ. Και τούτα, άξ γνρίσοσ στήν αστυνομία. Η βάρδια μου τελείωσε. Μου φαινότα ότι διασκέδασε άρξιστα...

Και πράγματι, είχα πρόσωμ μία δραματική νύχτα, γιαντί στανγνήσισ. Μά νά είσαστε βέβαιοσ ότι δεν θά τοιμωίσα νά τούσ άκολοθήσοσ άλλη μία φορά στή νιχτερηνή περιτολία τουσ. Δεν άσθανώκομσ, νά τήν αλήθεια, τόν ένα-ό μόνο τόσο δυνατό, όσπε νά παλάωμ με τούσ κακοποιούσ. Έπειτα άγάπασ τόν τή ζωή μου...

Η Έδιθ Μερσ

Η «Μέτροσ», θέλοντασ νά ίκανοποιήσ τούσ μαν-όδοισ λάτρεσ; τού λαοσφιόρου, άπέφασε νά «εργάσθ» ένα φίλο αλήθινησ «ασπύροσ», τόν «Μπάσφιλντ», στό όποιο πρωταγωνιστεί ο Ρούπερτ Γούργ, ο Δέο Καρρίλλο κ' ο Ρούσελ Χάρντ.

Η Λοντίν Σαγκάν, μ' άπό τισ καλύτερεσ δραματικέσ ήθοποιούσ τής Εύρώπησ, έφτασε αυτές τισ μέρεσ στή Νέα Ύόρκη και πρόκειτα έντόσ ώλιγοσ νά φτάσθ τού Χόλλυγουντ. Η συμπαιθής καλλιτέχνισ, Ξστερ' άτ' τόν θριαμβευτικό παίζομ τής στό Παρίσι, στό Λονδίνο και στό Βερολίνο, πηγαίνει τώρα στό Χόλλυγουντ γιά νά πρωταγωνιστήσ σ' ένα νέο φίλο τής «Μέτροσ».

Η Μάρλεν Ντήτριχ, μ' άπό τισ πιο «ωραίοσ» γυναίκεσ τής φιλοπόλοσ, είχε, έδω και μ' έβδομάδα, μ' πολύ παράδοξη αισθηματική περιπέτεια. Εινε γνωστίον ότι αούτοσ ο μεγάλοσ «αστέρας», όπωσ άλλεσ η «επαναστασ» γόρσοσ, έχει ένα λήθοσ θαυμαστίον στόν έπικίνδυνο ισοκόμο. Έτσι δέχτασ καθημερινόσ τρομαχτικό γράμματα και προτάσεις γάνοσ από τούσ πιο άπειροσ «εργάσιοι». Τελειώσοσ λοιπόν τήν «επισκέψη» ένασ αλήθινοσ άνδρασ τριάντα περίορον χόρον, άρξιστα συμπαιθιούσ, και τήν παρακάλεσ νά τόν βοηθήσθ νά Ξξανακτά-Ξη τή ζωή του.

—Έμια, τής είπε, άνεργοσ και ίσπορέο από τή δυστυχία. Άρξιστε με νά Ξργασθ στή βίλλα σασ. Ξέροσ νά χόνο άλλεσ τισ δουλειέσ. Θά σάσ είμαι ένας πτόσο κ' άποσοσινέοσ ήσπότησ.

Η Μάρλεν Ντήτριχ τόν λυπήθησ και τού είπε ότι τόν προσάλαβε όσ δευτερο κηπορο. Έκείνοσ τήν εγχαρίστησ κ' άπό τήν ένα κιάλασ μέρα άρχισε νά δουλέη μ' Ξξαιρετική όρεξη. Όλοσ τόν άγαποσσε, γιάτί ήταν εγγενικόσ και δεν πούρεσ κανένα. Η μόνη άδυναμία τουσ ήταν νά σπολίξη μόνοσ τόν πιο ίδιωτρο δαμωφιόμο τής Μάρλεν Ντήτριχ με δροσρά κοιλιάσ. Η όμορφη «φεντέττασ» στήν άρχή βέβαια παραξενεύτηκε από τισ Ξξαιρετικέσ προτάσεις τουσ. Έπειτα όμως άρχισε νά μη δίνη σημασία, σκετιώνησ ότι ό νόοσ κηποροσ ήθελε νά τήν εγχαρίστησ, που τόν είχε σόσει άπό τή δυστυχία.

Πέρασ άπόμ κερκέσ μέρεσ, όταν Ξξανακά δεχτηκε τήν έπισκεψή τού διετυλιότου τής άπτινομιασ τού Χόλλυγουντ, ο όποιοσ τής είπε τά Ξξήσ:

—Έχομσ πληροφορηθί ότι στή βίλλα σασ εργάζετασ όσ κηποροσ ένασ από τούσ πιο διάσημοσ «εργάσιοι» τού Νέου Κόσμου, ο Τέντ Ντάλλιοτ. Αούτοσ ο άνθροπόσ έχει γίνει εκατομμυριόχοσ από τά συνταρακτικά «κόκκινα» του. Μά κατορθώνει πάντα νά Ξξηγισθ από τά χόρια τής άπτινομιασ. Γιά νά Ξργάτση λοιπόν τόσο ήσχα στή βίλλα σασ, πολύ φοβόμσ ότι έσπομάζει κανένα άσχημο παγιάδι. Άν άγαπάτε τή ζωή σασ, δεν σάσ συνιστώ νά τόν κηροθέσ περισσότερο κοντά σασ.

Η Μάρλεν Ντήτριχ, τρομοκρατημένη, φώναξε: άμείωσ τόν υποπρωτό κηπορο.

—Εινε άβέβαιο, τόν ρώτησε, ότι είσα ο Τέντ Ντάλλιοτ;

—Μόλοσ, τής άπάντησε εκείνοσ, κοκκινίζοντασ σάν τόν πιο άγαπό και εηρηκό άνθροπο.

—Τότε είσα και πολύ πούσοσ. Γιατί λαπόν Ξξητάρησ νά Ξργασθίσ; —Γιατί, τής άπάντησε με λίγη ο Ντάλλιοτ, δεν είμα εγχαριστημένοσ από τή ζωή μου. Αού χόρονα τούρα βρασιλεύκομσ από τόν έρωτά σασ. Σάσ άγαπο... Μά επειδή Ξέροσ ότι δεν θά δεχθίτεσ ποτέ νά γίνετε γυναίκα μου, όσεσ παρακάλεσ μ' άφήτεσ νά Ξησο κοντά σασ.

Κ' η Μάρλεν Ντήτριχ, που άγάπα, όσ γνωστίον, τισ παράδοξεσ περσιτέτισ, όξι μόνο δεν τόν έδωξε, αλλά τόν...πρωτόβασ σ' ίδιωτρο θαλαμηπόλο τής...

Η Μόρην Ο' Σούλλιβαν έχει τώρα ένα σοφό σκοτούρεσ με τόν «εργάσιοσ» τού «The Barrets of Wimpole Street». «Ο όμορφοσ «αστέρας», που άγαπάτε τόσο πολύ νά έπιδουνη τόν πλαστικό σόμια του και νά τ' άρνήη έξελίθερο στά φιλήματα τής θάλασσασ και τού ήλιου, εινε ίσχωρομένοσ τώρα νά κινή τόν πόλο μ' άξ κόρησ τού 1845, νά κινέτασ σήμανα με τή μάδα εκείνησ τής έποχισ και νά χορηγή τούσ «αλήθι» χορούσ τής. Η Μόρην Ο' Σούλλιβαν όμως δεν έχει ιδέα από «κόλλεσ» και από «βάλεσ». Άναγκάετασ λοιπόν μ' άρα τήν ήμερα νά παίρη μαθήματα από τόν παλιόν χόρον, νά μαθαίνη νά ίσπολινέτασ όπωσ τότε χωροτόσαν και χόρον. Κ' όμως, αούτοσ ο χοροσ, που φαίνεται τόσο...γελίοσ στήν έποχη μ' άπο, από τόν 1844, που λανασορήθησ στή Λόδοσ, μέχρι τού 1900, είχε διαδοθί σ' όλο τόν κόσμο και έθεωροίτο όσ ένας από τούσ πιο όμορφοσ χορούσ στίσ κοσμικέσ στανγνήσοισ τού Παρισιοσ, τού Λονδίνοσ και τής Νέασ Ύόρκησ.